

...κόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ
πλάσμα σὸν γεγονώς
οὐκ ἀπογινώσκω τὴν
ἐμαυτοῦ σωτηρίαν · τῇ δὲ
5 σῆ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγ
χνία θαρρήσας · προ
σέρχομαι · δέξαι οὖν
κάμέ, φιλά(νθρωπ)ε Κ(ύρι)ε · ὡς
τὴν πόρνην · ὡς τὸν
10 τελώνην · ὡς τὸν λη
στήν, καὶ ὡς τὸν ἄσω
τον· καὶ ἄρων¹ μου τὸ
βαρὺ τῶν ἀνομιῶν
φορτίον, ὃ τὴν ἀμαρ
15 τίαν αἴρων τοῦ κόσμου,
καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν
ἀ(νθρώπ)ων ἰώμενος· ὁ τοὺς
κοπιῶντας καὶ πεφορ
τισμένους, πρὸς ἑαυ
20 τὸν καλῶν· καὶ μὴ ἐλ
θὼν καλέσαι δικαίους,
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν· καὶ κα
θάρισόν με ἀπὸ παν
25 τὸς μολυσμοῦ σαρκὸς

---

¹ Corr. ἄρόν

καὶ πνεύματος· καὶ
δίδαξόν με ἀγιωσύ
νην ἐπιτελεῖν ἐν φό
βῳ σου· ἵνα ἐν καθα
30 ρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς
συνειδήσεώς μου, τῶν
ἀγιασμάτων σου τὴν
μερίδα (ὑπο)δεχόμενος,
ἐνωθῶ τῷ ἀγίῳ σου σώ
35 ματι καὶ αἵματι· καὶ ἔ
ξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦν
τα καὶ μένοντα σὺν
τῷ π(ατ)ρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ σου
π(νεύ)μ(ατ)ι· ναὶ Ἰ(ησοῦ) Χ(ριστ)ῆ ὁ
40 Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κα
τάκριμά μοι γένοιτο
ἢ μετάληψις τῶν ἀ
χράντων καὶ ζωο
ποιῶν μυστηρίων σου·
45 μὴδὲ ἀσθενῆς γενοί
μην ψυχῆ τε καὶ σώμα
τι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐ
τῶν μεταλαμβάνειν·
ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τε
50 λευταίας μου ἀναπνο(ῆς),
ἀκατακρίτως ὑποδέ
χεσθαι τὴν μερίδα

τῶν ἁγιασμάτων σου·
εἰς Πν(εύματο)ς ἁγίου κοινω
55 νίαν· εἰς ἐφόδιον ζω
ῆς αἰωνίου· εἰς ἀπολο
γίαν εὐπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματός σου· ὅπως
60 ἄν κἀγὼ σὺν πᾶσι τοῖς
ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος
γένομαι² τῶν ἀκηρά
των σου ἀγαθῶν, ὧν
ἠτοίμασας τοῖς ἀγα
65 πῶσι σε, Κ(ύρι)ε· ἐν οἷς δεδο
ξασμένος ὑπάρχεις,
εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων ἀμήν.
Εὐχ(ή) ἑτέρα τοῦ ἐν ἁγίοις
70 π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν Ἰω(άννου) τοῦ
Χρυσοστόμου
Κ(ύρι)ε οἶδα ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄ
ξιος οὐδὲ ἰκανὸς ἵνα
μου ὑπὸ τὴν στέγην
75 εἰσέλθης τοῦ οἴκου τῆς
ψυχῆς· διότι ὅλη ἔρη
μος καὶ καταπεσοῦσα

---

² γενώμαι

ἔστι· καὶ οὐκ ἔχεις πα
ρέμοι τόπον ἄξιον
80 τοῦ κλῖναι τὴν κεφα
λήν· ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους
δι' ἡμᾶς ἐταπείνω
σας ἑαυτὸν, συμμε
τρίασον καὶ νῦν τῇ
85 ταπεινώσει μου³· καὶ
ὡς οὐκ ἀπηξίωσας
εἰσελθεῖν καὶ συνδει
πνῆσαι ἁμαρτωλοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος
90 τοῦ λεπροῦ, οὕτως
κατάδεξαι εἰσελθεῖν
εἰς τὸν οἶκον τῆς τα
πεινῆς μου ψυχῆς
τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ
95 λεπροῦ· ὁ προσδε
ξάμενος τὴν ὁμοίαν
μου πόρνην τὴν
ἁμαρτωλὸν προσερχο
μένην καὶ ἀπτομένην
100 σου, οὕτως πρόσδεξαι
κάμῃ τὸν ἁμαρτω
λὸν προσερχόμενον

---

³ Missing text: κατεδέξω ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν.

καὶ ἀπτόμενόν σου·
καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω
105 τὸ ῥυπαρὸν αὐτῆς στόμα
καὶ ἐναγῆς καταφιλοῦν
σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύ
ξη τὸ ῥυπαρώτερον
ἐκείνης στόμα καὶ ἕνα
110 γέστερον· μὴ δὲ τὰ ἔμ
μυσα καὶ ἀκάθαρτά
μου χεῖλη, καὶ ἀκαθαρ
τωτέραν γλώσσαν.
Ἄλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄν
115 θραξ τοῦ παναγίου
σου σώματος, καὶ τοῦ
τιμίου σου αἵματος,
εἰς φωτισμὸν τῆς τα
ταπεινῆς μου ψυχῆς
120 καὶ τοῦ σώματος· εἰς
κουφισμὸν τοῦ βάρους
τῶν πολλῶν μου ἁμαρ
τιῶν· εἰς φυλακτήριον
πάση διαβολικῆς
125 ἐνεργείας· εἰς ἀποτρο
πὴν καὶ ἐμπόδιον,
τῆς φαύλης μου καὶ
πονηρᾶς συνηθείας,
εἰς ἀπονέκρωσιν

130 τῶν παθῶν. εἰς πε
ριποίησιν τῶν ἔντο
λῶν σου· εἰς προσθή
κην τῆς θείας σου
χάριτος, καὶ τῆς σῆς
135 βασιλείας οἰκείωσιν.
οὐ γὰρ ὡς καταφρο
νῶν προσέρχομαί σοι
Χριστέ ὁ Θεός, ἀλλ' ὡς
θαρρῶν τῆ σῆ ἀγαθό
140 τητι· καὶ ἵνα μὴ ἐπὶ
πολὸν ἀφιστάμενος
τῆς κοινωνίας σου, θη
ριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοη
τοῦ λύκου γένωμαι·
145 διὸ δέομαί σου ὡς μό
νος ὢν ἅγιος δέσποτα,
ἀγίασόν μου τὴν ψυ
χὴν καὶ τὸ σῶμα· τὸν
νοῦν καὶ τὴν καρδίαν·
150 τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ
σπλάγχνα· καὶ ὄλον με
ἀνακαίνισον, καὶ ἔρρι
ζωσον τὸν φόβον σου
καὶ τὸν πόθον σου, ἐν
155 τοῖς μέλεσί μου· καὶ
τὸν ἁγιασμόν σου ἀνε

ξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ
ποίησον· καὶ γενοῦ μοι
βοηθὸς καὶ ἀντιλή
160 πτωρ· καταξιῶν με
καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου
παραστάσεως· εὐχαῖς
καὶ πρεσβείαις τῆς
παναχράντου σου Μ(ητ)ρ(ό)ς,
165 καὶ πάντων τῶν ἁγίων
τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐα
ρεστησάντων, ἀμήν.
Εὐχ(ῆ) ἑτέρα τοῦ μεταφρα
στοῦ κυροῦ Συμεῶν.
170 Ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἄ
κήρατος κ(ύριο)ς· ὁ δι' οἴκτο(ν)
φιλα(νθρωπ)ίας ἀνεκδιήγη
τον τὸ ἡμέτερον προσ
λαβόμενος ἐκ τῶν ἀγνῶν
175 καὶ παρθενικῶν αἰ
μάτων τῆς ὑπερφυῶς
κυησάσης σε· π(νεύ)μ(ατο)ς θείου
ἐπελεύσει καὶ εὐδοκία
π(ατ)ρ(ό)ς αἰδίου· Χ(ριστ)ὲ Ἰ(ησο)ῦ,
180 σοφία καὶ δύναμις καὶ
εἰρήνη· ὁ τῷ προσλή
μματί σου, τὰ ζωο
ποιὰ καὶ σωτή)ρια πάθη κα

ταδεξάμενος·
185 Τὸν στ(αυ)ρόν· τοὺς ἥλους·
τὴν λόγχην· τὸν
θάνατον· νέκρωσόν
μου τὰ ψυχοφθόρα
πάθη τοῦ σώματος,
190 ὁ τῆ ταφῆ σου τὰ τοῦ
ἄδου σκυλεύσας βασί
λεια· θάψον μου διὰ
τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν
τὰ πονηρὰ διαβούλια,
195 καὶ τὰ τῆς πονηρίας
πνεύματα διασκέδα
σον· ὁ τῆ τριημέρω σου
καὶ ζωηφόρω ἀναστάσει
τὸν πεπτωκότα προ
200 πάτορα ἀναστήσας,
ἀνάστησόν με τῆ ἁμαρ
τία κατολισθήσαντα,
τρόπους μετανοίας
ὑποτιθέμενος.
205 Ὁ τῆ ἐνδόξω σου ἀναλήψει,
τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ
πρόσλημμα καὶ τοῦτο τῆ
δεξιᾷ καθέδρα τιμῆ
σας, ἀξιώσόν με διὰ
210 τῆς τῶν μυστηρίων σοῦ

μεταλήψεως τῆς δεξι(ᾶς)
μερίδος τῶν σωζομέ
νων τυχεῖν· ὁ τῆ ἐπιδημία τοῦ
παρακλήτου πν(εύματο)ς
215 σκεύη τίμια τοὺς ἱερούς
σου μαθητὰς ἐργασά
μενος, δοχεῖον κάμῃ
τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον
ἐπελεύσεως· ὁ μέλ
220 λων πάλιν ἔρχεσθαι
κρίναι τὴν οἰκουμέ
νην ἐν δικαιοσύνη·
εὐδόκησον κάμῃ προσ
ὑπαντῆσαι σοι ἐν νε
225 φέλαις τῷ κριτῇ καὶ
πλάστη μου σὺν πᾶσι
τοῖς ἀγίοις σου· ἵνα ἂ
τελευτήτως δοξολογῶ
καὶ ὑμνῶ σε σὺν τῷ ἀνάρ
230 χῳ σου Π(ατ)ρὶ, καὶ τῷ ζωο
ποιῷ καὶ ἀχράντῳ σου
Π(νεύ)μ(ατ)ι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ
νων ἀμήν· εὐχ(ῆ) ἑτέρα
235 Πιστεύω κ(ύρι)ε καὶ ὁμολογῶ
ὅτι σὺ εἶ ὁ Χ(ριστό)ς, ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ τοῦ ζῶντος ὁ ἔλ

240 θῶν εἰς τὸν κόσμον ἅ
μαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν
πρῶτος εἰμι ἐγώ· δέο
μαι οὖν σου, ἐλέησον
καὶ συγχώρησόν μοι τὰ
    παραπτώματά μου·
245 τὰ ἐκούσια· τὰ ἀκούσια·
τὰ ἐν λόγῳ· τὰ ἐν ἔργῳ·
τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ·
    καὶ ἀξιώσόν με ἀκατα
κρίτως μετασχεῖν τῶν ἀ
χράντων σου μυστηρίω(ν)
250 εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Ὅταν ἀπέρχει μεταλα
    βεῖν, λέγε οὕτως·
Μή μοι δέσποτα τὰ ἅγια
255 ταῦτα εἰς κρίμα μὴ δὲ
εἰς κατάκριμα μὴ εἶη· ἀλ
    λ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἀ
γιασμὸν ψυχῆς τε καὶ
σώματος· καὶ εἰς ἄρρα
260 βῶνα τῆς μελλούσης
ζωῆς καὶ βασιλείας.

- στίχοι -

Νεουργόν⁴ αἶμα φρίξον
ἄν(θρωπ)ε, βλέπων·
265 Ἄνθραξ γάρ ἐστι τοὺς
ἀναξίους φλέγων·
Θ[εο]ῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῖ με
καὶ τρέφει·
θεοῖ τὸ πν(εῦμ)α, τὸν δὲ νοῦν
270 τρέφει ξένως.
Ἴδου βαδίζω πρὸς Θ(εο)ῦ
κοινωνίαν.
Δέσποτα μὴ φλέξης με
τῇ μετουσία
275 Πῦρ γὰρ ἔφυς μοι, τοὺς ἀ
ναξίους φλέγων
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πά
σης με κηλίδος.
Ταύτης δὲ τυχῶν τῆς κα
280 λῆς μετουσίας.
Τῶν ζωοποιῶν ἀγίων
καὶ τιμίων
Δουλοπρεπῶς ὕμνησον
αὐθις καὶ λέγε.
285 Ὅ δούς τροφήν μοι σάρ
κα σὴν ἐκουσίως.
Ὅ πῦρ ὑπάρχων, καὶ

---

⁴ Θεουργόν

φλέγων ἀναξίους
Μὴ δὴ καταφλέξης με
290 μὴ πλαστουργέ μου.
Μᾶλλον δῖελθε εἰς με
λῶν μου συνθέσεις,
Εἰς πάντας ἀρμούς, εἰς
νεφρούς εἰς καρδίαν.
295 Φλέξον δ' ἀκάνθας, τῶν
ὄλων μου πταισμάτων.
Ψυχὴν κάθαρων, ἀγίασον
τὰς φραίνας⁵.
Τὰς ἰνίας⁶ στήριζον ὀστέοις
300 ἅμα.
Αἰσθήσεων φώτισον
ἀπλήν πεντάδα.
Ὅλον με τῷ σῶ, συγκα
θήλωσον φόβω
Reverse
Ἄει σκέπε φρούρειτε καὶ
φύλαττέ με·
ἐκ παντῶς ἔργου καὶ λό
γου ψυχορθόρου·
310 Ἄγνιζε καὶ κάθαρε, καὶ
ρίθμιζε⁷ με·

---

⁵ φρένας

⁶ ἰνίας

⁷ ρύθμιζε

Κάλλυνε συνέτιζε, καὶ
φώτιζέ με
Δείξον με σοῦ σκῆνωμα,
315 π(νεύ)μ(ατο)ς μόνου
Καὶ μήκετι σκῆνωμα,
τῆς ἀμαρτίας·
Ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσόδω κοι
νωνίας·
320 Ἵς πῦρ με φεύγει, πᾶς
κακοῦργος πᾶν πάθος·
Πρέσβεις φέρω σοι, πάν
τας ἡγιασμένους
Τὰς ταξιαρχίας τε τῶν ἀ
325 σωμάτων.
Τὸν πρόδρομόν σου, τοὺς
σοφοὺς ἀποστόλους·
Πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραν
τον ἀγνήν μ(ητέ)ρα·
330 Ἵν τὰς λιτὰς εὐσπλαγχνε,
δέξαι Χ(ριστ)ἔ μου·
Καὶ φωτὸς υἰὸν, τὸ σὸν
ἐργάσαι λάτρην
Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμ(ός)
335 καὶ μόνος
Ἵμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν
καὶ λαμπρότης·
καὶ σοὶ πρέποντως ὡς

340 Θ(ε)ῶ καὶ δεσπότη·
Δόξαν ἅπαντες πέμπο
μεν καθ' ἡμέραν
Ευχ(ή) μετὰ τὰ μετα
λαβεῖν τὰ θεία⁸ μυστήρια.
Εὐχαριστῶ σοι Κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ
345 Χ(ριστ)ῆ ὁ Θε(ε)ός μου, ὅτι
ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἀ
μαρτωλόν, ἀλλὰ κοι
νωνόν με γενέσθαι
τῶν ἁγιασμάτων σου
350 κατηξίωσας. Εὐχαρι
στῶ σοι ὅτι με τὸν ἀνά
ξιον μεταλαβεῖν τῶν ἁ
χράντων σου καὶ ἔπου
ρανίων δωρεῶν διὰ
355 σπλάγχνα ἐλέους σου
συνεχώρησας. ἀλλὰ
δέσποτα φιλάν(θρωπ)ε
ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθα
νών τε καὶ ἐγερθεὶς καὶ
360 χαρισάμενος ἡμῖν τὰ
φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιά
σου μυστήρια ἐπ' εὐερ
γεσία καὶ ἁγιασμῶ

---

⁸ θεῖα

τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σω
365 μάτων ἡμῶν δὸς γε
νέσθαι ταῦτα κάμοι εἰς ἴ
ασιν ψυχῆς τε καὶ σώμα
τος εἰς ἀποτροπὴν
παντὸς ἐναντίου
370 εἰς εἰρήνην τῶν ψυ
χικῶν μου δυνάμεων
εἰς φωτισμὸν τῶν ὀ
φθαλομῶν τῆς καρ
δίας μου· εἰς πίστιν ἀ
375 καταίσχυντον εἰς ἀ
γάπην ἀνυπόκριτο(ν)
εἰς πλησμονὴν σοφίας
εἰς περιποίησιν τῶν
ἐντολῶν σου καὶ τῆς
380 βασιλείας τῆς σῆς
οἰκείωσιν· ἵνα ἐν τῷ
ἀγιασμῷ σου διαφυ
λαττόμενος τῆς σῆς
χάριτος μνημονεύω
385 διὰ παντὸς καὶ μὴ
κέτι ἐμαυτῷ ἀλλὰ σοὶ
ζῶ τῷ ἐμῷ Δεσπότῃ
καὶ εὐεργέτῃ· καὶ οὕτω
τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας,
390 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰῶ

νίου καταντήσω εἰς τὴν
αἰώνιον ἀνάπαυσιν
ἐνθα ὁ τῶν ἑορταζόν
των ἦχος ὁ ἀκατά
395 παυστος καὶ ἡ ἀπέραν
τος ἡδονὴ τῶν καθο
ρόντων⁹ τοῦ σοῦ προ
σώπου τὸ κάλλος τὸ
ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ
400 ὄντως ἐφετόν, καὶ
ἡ ἀκόραστος εὐφρο
σύνη τῶν ἀγαπώ
ντων σε Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εὸς) ἡμῶν
καὶ σοῖ τὴν δόξαν ἅ
405 ναπέμποεμν πᾶσα
ἡ κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶ
νας ἀμήν. εὐχ(ῆ)
Τοῦ ἀχράντου σου
σώματος, καὶ τοῦ
410 τιμίου αἵματός σου,
μυστικῶς ἀξιιωθεῖς
γενέσθαι συμμετοχος·
εὐχαριστῶ ἀνυμνῶ
δοξολογῶ προσκυνῶ
415 μεγαλύνω. τὰς σ(ωτη)ρίας

---

⁹ καθορώντων

σου Κ(ύρι)ε· πάντοτε νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν